

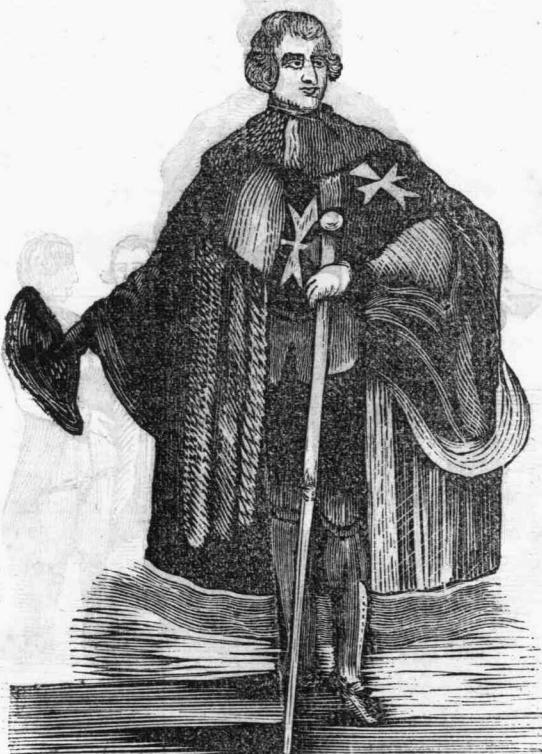
συσκευμένον περὶ καθαρᾶς καὶ ωρίμως συλληφθείστης ἐπιχειρήσεως· δὲν δηλεῖ περὶ ἐφευρέσεως, δηλεῖ περὶ ἐργασίας· οἱ οὕτως ὅμιλοις τε, δηλαδὴ περὶ τῆς ἀνάγκης μελέτης καὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουροῦ, δὲν εἶναι φαντασιοκόποι. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Κολόμβος, τὸν ὅποιον πολλοὶ παριστάνουσι ὡς ἄνδρα ἐπιτυχόντα, ἀγνῶν ἐπὶ τῇ βάσει ποίων ἐνδείξεων, τὴν ὕπαρξιν ἀγνώστου ἡπείρου, καὶ περιφερόμενον ἀπὸ αὐλῆς εἰς αὐλὴν διὰ νὰ πωλήσῃ τὰς ἀνακαλύψεις του καὶ πάντοτε ἀποδιωκόμενον καὶ θεωρούμενον ὡς τρελλὸν ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ, διότι ἦτο μέγας ἀνήρ. Ἐπρότεινεν ἀλλιθῶς εἰς διαφόρους Κυβερνήσεις νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς Ἰνδίας διὰ τῆς δυτικῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ τὸ ἐπικύνδυνον τοῦτο σχέδιον, τὸ ὅποιον δὲν παρεῖχεν ἵκανα ἐχέγγυα ἐπιτυχίας, δὲν ἐγένετο ὑπὸ αὐτῶν παραδεκτὸν, καὶ δὲν ἔχομεν περὶ τούτου βεβίως δίκαιον νὰ τὰς μεμφθῶμεν, διότι ἡ τύχη μόνη ἐδίκαιώσεται τὸν Φερδινάνδον, δοῦσα αὐτῷ τὴν Ἀμερικήν.

Μολαταῖτας ὁ Κολόμβος ἥθελεν εἶσθαι μέγας ἀνήρ

καὶ χωρὶς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, διότι διακινδυνεύων διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἥκολούθει τὴν συμβουλὴν ὅρθες κρίσεως, στηρίζομένης εἰς μαρτυρίας προγενεστέρων περιηγητῶν. Ἐπειχείρισε νὰ συνδέσῃ διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ ἀπολεσθέντας τινας κλώνους τοῦ μεγάλου τῆς ἀνθρωπότητος κορμοῦ καὶ τελειοποιῶν συγχρόνως τὴν γνῶσιν ἢν ἔχομεν περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς· ὥστε διὰ μόνου τοῦ σκοποῦ τούτου ἐνεργηθέντος μὲ δξιοθάμαστον γενναιότητα κατέστη ἀξίος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν μεταγενεστέρων.

Εἰς ἔτερον ἅρθρον θέλομεν γνωστοποιήσει κατὰ τὴν ιδίαν αὐτοῦ περιγραφὴν τὰς λεπτομερείας τοῦ πρώτου τούτου ταξειδίου, δι’ οὐ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀντίλλας, χωρὶς νὰ σφάλῃ εἰς οὐδὲν, ἐξηκολούθητε πεπιεσμένος, ὡς ὑπελόγιστεν, ὅτι ἔφθασεν εἰς τὰς γαίας τῆς Ἀσίας, τὰς περιγραφείσας ὑπὸ παλαιῶν περιηγητῶν.

A.

ΟΙ ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΗΣ ΜΕΛΙΤΗΣ.

Τὸ τάγμα τῶν ἱπποτῶν τῆς Μελίτης ἐθεωρεῖτο ἐφ’ ἵκανὸν χρόνον εἰδός τι θαλασσίου φρουρᾶς μεγάλας παρασχὸν εἰς τὴν χριστιανούσην ἐκδουλεύσεις καὶ προστατεύσαν τὸ ἐμπόριον τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Εύρωπης κατὰ τῶν πειρατῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν διαφόρων ἀφρικανικῶν ληστρικῶν φυλῶν. Οἱ στόλοι τοῦ τάγματος τούτου διαπλέοντες τὴν Μεσόγειον,

Τόμος Γ'. Φυλ. 65.

ἐξησφαλίζον τὸν διάπλουν αὐτῆς· ἡ δὲ Μελίτη παρίστατο ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑδάτων ὡς ἀγρυπνὸς φρουρὸς, ἔτοιμος πάντοτε νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν τῶν πρεσβαλλομένων πλοίων· ὡς φάρος σωτήριος προωρίσμενος νὰ σῶζῃ τὸν ὑπὸ τῆς τρικυμίας κατατρεχόμενον. Ἄμα δημως αἱ τοιαῦται προσβολαὶ ἡλαττώθησαν, καὶ ἡ Μεσόγειος κατέστη ἀσφαλεστέρα, ἀπαλλαχθεῖσα τῶν πειρατῶν ὃν αἱ τολμηραὶ ἐκσρατεῖαι παρεμπόδιζαν ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν συγκοινωνίαν τοῦ ἐμπορίου, ἡ Μελίτη ἀπώλεσε πλέον τὴν κεκτηθεῖσαν ἔξαιρετικὴν οὖτως εἰπεῖν θέσιν της. Τὸ τάγμα τῶν ἱπποτῶν, καταντῆσαν εἰς ἀπρεξίαν, εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ ἡλαττωμένην· τὴν πειθαρχίαν χαλαρωθεῖσαν καὶ τὴν ἴσχυν αὐτοῦ ἡλαττωθεῖσαν· δὲν παρίστα πλέον εἰμὴ καταφύγιον εἰς τοὺς δευτεροτόκους υἱοὺς τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν, ὅσοι ἐπροτίμων τὴν ἡμιθρησκευτικὴν καὶ ἡμιλαϊκὴν τάξιν τοῦ τάγματος τούτου ἀπὸ τὸν μοναστικὸν βίον. “Οθεν κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ παρίστα ἀπλοῦν μόνον φάσμα τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἡμερῶν.

Τὸ τάγμα τοῦτο τῆς Μελίτης ἔκτὸς τῆς ὠφελείας ἦν ἐπροξένει, εἴχεν ἐν τῷ πολιτεύματι αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτὴν τῆς πολυχροίσιου διαρκείας του. Ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἱπποτῶν ἀνύκοντων εἰς τὰ διάφορα ἔθνη τῆς Εύρωπης, συνδεδεμένων διὰ τῆς αὐτῆς θρησκείας, ἐπρεπε νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν αὐτὴν εἰς δῆλους ἐμπιστοσύνην, ὡς παρέχον εἰς ἀπαντας ἀνεξαιρέτως τὴν αὐτὴν συνδρομήν. Τὸ πολυειδὲς τῆς συνθέσεως αὐτοῦ τὸ προεψύλαττε κατὰ παντὸς ἀλλοτρίου εἰς τὸν σκοπὸν του πολέμου δυναμένου νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ μέλλον αὐτοῦ· ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης ποικιλίας του ἐθέωσει καθῆκον αὐτοῦ νὰ μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐριδάς τῶν ἡγεμόνων, καὶ νὰ φυλάσσῃ οὐδετερότητα τὴν ὁποίαν οὐδέποτε παρέβη. Ἐκτὸς τούτου, τὸ τριπλοῦν εἶδος τῆς διοικήσεως του εἶχε τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ πειραμβίζηται ἐν ἑαυτῷ τὰ πολιτεύματα τῶν λοιπῶν κυβερνήσεων

123.

τῆς Εὐρώπης. Καὶ πραγματικῶς, ἦτο μοναρχικὸν, διότι ἡ ἔουστια εὐρίσκετο εἰς χεῖρας ἐνὸς μάνου δημοκρατικὸν, ὡς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἀριστοκρατικὸν ὡς ἐκ τῆς γεννήσεως, καὶ τῆς τάξεως, τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Οἱ ἵπποται διηροῦντο κατ' ἑθνικότητα, εἰς διαφόρους κλάσεις αἵτινες ἀπεκαλέσθησαν, γλώσσας. Καὶ ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχαν ἐπάλληλα γλώσσαι αἱ τῆς Προβιγκίας, τῆς Ὀδέργης, τῆς Γαλλίας, τῆς Ιταλίας, τῆς Ἀραγωνίης, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἀκολούθως προστεθή καὶ ἔτερα ἡ τῆς Καστιλίας, καὶ ἀντεκάτεστησαν τὴν τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ἀγγλο-βαρικῆς.

Τὰ μεγαλήτερα ἀξιώματα διεμοιράζοντο εἰς ἔκαστην τῶν γλώσσων, τούτων οὕτω εἰς τὴν γλώσσαν τῆς Προβιγκίας προστέρητο τὸ ἀξιώματα τοῦ μεγάλου ταξιάρχου ἔχοντος τὴν προεδρίαν τοῦ κοινοῦ θησαυροφυλακίου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου· εἰς τὴν τῆς Ὀδέργης, τὸ ἀξιώματα τοῦ μεγάλου στρατοπεδάρχου διοικοῦντος στρατιωτικῶς ἀπαντας τοὺς ἱερῷμένους, ἐκτὸς τῶν μεγαλοσταύρων καὶ τῶν τοποτηχητῶν αὐτῶν, τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἀνθερώπων τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου ἀρχοντος· διάκις εὑρίσκετο αὐτὸς εἰς τὴν Θάλασσαν, εἰχεν ὑπὸ τὰς διαταράς αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν τῶν τριήρεων καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν στόλαρχον.

Εἰς τὴν γλώσσαν τῆς Γαλλίας προστέρητο τὸ ἀξιώματα τοῦ μεγάλου νοσοκόμου ἔχοντος τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μεγάλου νοσοκομείου.

Εἰς τὴν τῆς Ιταλίας τὸ ἀξιώματα τοῦ μεγάλου στολάρχου, διστις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ μεγάλου στρατοπεδάρχου ἔδιοικει· εἰς τὴν Θάλασσαν ἀπαντας τοὺς ναύτας καὶ τοὺς στρατιωτάς.

Εἰς τὴν τῆς Ἀραγώνης τὸ ἀξιώματα τοῦ Σκευοφύλακος ἢ μεγάλου Συντηρητοῦ, διστις ἐπόρευε τὸ συντηρητήριον, ἐπιτηρῶν ἀπαντα τὰ ἀφορῶντα τὸν ἴματισμὸν, τὰς ἀγορὰς, τὰς προμηθείας τοῦ στρατοῦ, τὸ νοσοκομεῖον, τὰς δοκίμους·

Εἰς τὴν τῆς Ἀγγλίας τὸ ἀξιώματα τοῦ τουρκοπόλου (α) διστις ἥτιο δ ἀρχηγὸς τοῦ ἵππου καὶ τῶν ἀκτεωρῶν.

Εἰς τὴν τῆς Γερμανίκης ἡ ὑπηρεσία τοῦ μεγάλου δικαστικοῦ ἀξιωματικοῦ, οὕτως ἡ ἀρμοδιότης ἐπεκτείνετο ἐπὶ τῶν δρυμωμάτων τοῦ Παλαιοῦ "Αστεοῦ καὶ τοῦ φρουρίου τοῦ Γότσου.

Τέλος εἰς τὴν τῆς Καστιλίας ἡ ὑπηρεσία τοῦ μεγάλου καγκελαρίου, διστις ἐπρράγκισε τὰ χρυσόδουλα καὶ ὑπέγραψε τὰ πρωτότυπα.

Ἐπειδὸς τῶν ἀξιωμάτων τούτων, διτυς περιελάμβανον τὴν ἐνέργειαν τῶν μεγαλητέρων ὑπηρεσιῶν τοῦ τάγματος, ὑπέροχον καὶ πολλὰ ἄλλα ὑπεδέστερα, τῇ ὁπλῇ συνεστήθησαν ὡς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκτεταμένης ὑπηρεσίας· οὕτω εἰς τὸ ἀξιώματα τῶν μεγάλων ἡγουμένων καὶ τῶν ταξιάρχων ἀνετίθετο ἡ διτυχείρωσις τῆς περιουσίας τοῦ τάγματος· τῶν κοινοβιακῶν δεκαστικῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν δοπιών ἐκάτη γλώσσα συνήρχετο εἰς; ξενοδόχειον τῆς

δειπνήσης· τῶν ἀρχιδικαστῶν, (β) μὴ ὑποχρεωμένων νὰ κατοικῶσιν ὡς τοὺς τελευταῖους τούτους, ἐντὸς τῆς μονῆς, ἡ παρουσία ὅμως τῶν ὁποίων ἀπτητεῖτο κατὰ τὰς γενικὰς συνεδρίατεις τῶν συλλόγων.

Κατὰ τοὺς κανονισμούς ούδετες Μελιταῖος ἥτο παραδεκτὸς ὡς ἵπποτης τῆς δικαιοσύνης· οὗτοι δὲ προσειλκυούν τὴν εὔνοιαν τοῦ τάγματος, ὡς ἐκ τῆς ἀφοσιώτερούς βρθμούς, οἵτινες δὲν παρεῖχον εἰς αὐτοὺς οὐτε τὴν τάξιν οὔτε τὰ προνόμια τῶν ἵππων, καὶ τοῦτο, διότι ἐφοδεῦντο μηδεποτέ μετ' ὅλην νὰ ἐπιφεύσωσι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ των τὰς ἀποφάσεις· ἰδούδικος κυριώτερος λόγος διὸν ἀπὸ τῆς συσάσεως τοῦ τάγματος τούτου, ἀπεκλείσθησαν οἱ Μελιταῖοι. Δύω μόναι θέσεις ἐπεφυλάχθησαν διὰ αὐτοὺς ἡ τοῦ μεγαλου ἡγουμένου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Ιωάννου, καὶ ἡ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Μελίτης, οἵτινες παρέσχουν εἰς τοὺς κατέχοντας αὐτὰς μέρος τῶν δικαιωμάτων τῶν μελῶν τοῦ τάγματος. Οὕτω δέ μέγας ἡγούμενος

καὶ δὲ πίσκοπος ἐψηφοφόρους εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μεγάλου ἀρχοντος, ἀλλ' οὐδέποτε ἡδύνατο ἡ ἐκλογὴ αὐτῆς ν ἀποδῆ ὑπέρ αὐτῶν.

Οἱ ἀλλάκτος τρόπος διὰ οὓς ἐνηργεῖτο ἡ ἐπίσημος αὐτῆς ἐκλογὴ, ἀποδεικνύει κατὰ πότον, διόλυτηρον τὸ τάγμα, περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο νὰ διατηρήῃ πλήρη μεταξὺ ὅλων τῶν ἱερῷμένων ἰσότητα, καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰς δριδεισμάτικας δισας ἡ φιλοδοξία τῶν ἀνδρῶν καὶ νὰ ἐπιβρέχῃ τῶν ἔργων ἡ γεμόνων ἡδύνατο νὰ παρεμβαθεῖται. Μόλις παρήρχοντο τρεῖς ἡμέραι απὸ τοῦ θιατρού τῶν

(α) Οὕτω ὠγκωμάζοντο ἵπποται τινὲς τῆς Μελίτης ἔχων ἀνωτέρων τοὺς ταξιάρχους βαθμόν.

μεγάλου ἄρχοντος, καὶ πάραυτα ἐνήργουν τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ. Διὰ τῆς τοιαύτης πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταχύτητος ἐμπόδιζον τὸν σχηματισμὸν καυμάτων, καὶ τὸν πάπαν τοῦ νέανεώση τὰς ἀξιώτεις του ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ μεγάλου ἄρχοντος. Ἀπασχολοῦσσαι γλωσσαὶ συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἔξαιρουμένης ἑκείνης εἰς ἥη ἀνήκειν ὁ τοποθητής τοῦ μεγάλου ταξιαρχείου ὅστις προσωρινῶς προέδρευεν εἰς τὰς συνεδριάτεις. Ἐκάπι τὴν γλωσσαὶ ἔξελεγεν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τρεῖς ἐκλέκτορες τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς πρώτης ταύτης ψηφοφορίας εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν διορισμὸν εἰκοσι τεσσάρων ἐκλεκτῶν εἰς αὐτούς ἀνετίθετο τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς. Οἱ εἰκοσι τέσσαρες οὖτοι ἐκλέκτορες, ἀφοῦ ὠρκίζοντο ἐνώπιον τοῦ τοποθητοῦ, ἔξελεγον μεταξύ των ἵνα μέσον πρόεδρον, καὶ προσέβαντον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τριαντορίας, οἵτοι ἐνὸς ἴπποτου, ἐνὸς ἱερέως ἐφημερίου καὶ ἐνὸς δικόνου εἰς αὐτούς παρεχόμουν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν. Οἱ τρεῖς οὖτοι ἐκλεχθέντες ὠρκίζοντο καὶ αὐθίς, καὶ ἔξελεγον ἀλληλοδιαδόχως διὰ τοιαύτας ψηφοφορίας, εἰς ἥη ἐλέχμονες μέρος καὶ διελεύτεις ἐκλεχθεῖς, ἔτέρους δεκτοτεῖς. Γενόμενοι οὕτω δεκαέξι τὸν ἀριθμὸν διπέρ παρίστα ἀνά δύο ἀντιπροσώπους διὰ ἐκάστην τῶν δικτῶν κλάστειν, ἔξελεγον μεταξύ των δριτικῶν ἕια ἡ πλειοτέρους ὑποψηφίους διὰ τὸ ἀξιώματος τοῦ μεγάλου ἄρχοντος· οὕτω διαδώντες τὰς πλειοτέρους ψήφους ἀνηγγελετο διπέρ τοῦ ἴπποτου τῆς ἐκλογῆς, διστις προύκαλε τὴν ἔγκρισιν τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἔξαιτούμενος μεγαλοφύνως τρίς κατὰ συνέχειαν ἐὰν οἱ λειψανοὶ ἥσαν διατείμενοι νὰ παραδεχθῶσιν αὐτὸν. Μετὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην δέ νέος μέγας ἄρχων ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐγειρομένην σκιαδά, ὠρκίζετο, ἔψαλλε διξιλογίαν, ἐδέχετο τὴν ὑποταγὴν διλῶν τῶν μελῶν τοῦ τάγματος καὶ ἀπήρχετο ἐπισήμως εἰς τὸ παλάιον αὐτοῦ.

Τα καθήκοντα αὐτοῦ ἥσαν κανονισμένα, καὶ τὰ ἐσοδά του ἐστηρίζοντο εἰς ἀπαρατάλευτον σχεδὸν βάσιν ἥσαν δὲ ταῦτα κατ' ἕτος 400,000 Μελιταῖα σκοῦδα, λαμβάνομενα ἐκ τῶν εἰσιδημάτων τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν τοῦ μεγάλου ταξιαρχείου. Τὸ τάγμα εἶχεν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ιδίως ἐν Γαλλίᾳ ικανὴν περιουσίαν ἐν ἥποι πολλὰς αὐθεντικὰς ταξιαρχίας, τῶν ὅποιων διὰ φόρος ἀπεδίδετο εἰς τὸν μεγάλον ἄρχοντα. Ἡ δῆμευσις τῶν διπαρχόντων τούτων, ἐνεργηθεῖσα ἐπὶ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ὑπῆρξεν διπρῶτος κατὰ τοῦ τάγματος τῶν ἴπποτῶν κτύπος διότι ἐν πρώτοις προσέβαλον τὰ πλεύτη αὐτοῦ, τὴν μόνην εἰς αὐτὸ μείνασαν δύναμιν, καὶ ἀκολούθως εὐκόλως κατέστρεψαν αὐτὸ δόλοτελῶς.

Ἡ Μελίτη στερηθεῖσα τοῦ τάγματος τούτου, εἰς διώφελε τὴν λαμπροτέραν αὐτῆς ἐπισημότητα, τὸ μόνον αὐτῆς πλεονέκτημα σήμερον ἔχει μόνον τὴν θέσιν τῆς, ὡς ἡγεμονίας κεντρική τῆς Μεσσηγείου. Οἱ Μελιταῖοι εἴναι καὶ σήμερον οὗτοι καὶ ἀλλοτε ἥσαν, ἀριστοί ναυταῖ. Ἡ μέση τάξις τῶν πολιτῶν αὐτῆς παρεδέχθη τὰς συνηθεῖας καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἡ κατωτέρα διετήρησε τὰ παλαιὰ αὐτῆς ἔθιμα. Μολαταῦτα αἱ γυναικεῖς εἰς δόποιαν καὶ

ἀν ἀνήκωσι ταξιν, δὲν παρήλλαξαν τὴν ἐνδυμασίαν των ἡτοι συνίσταται ἐξ ἐνὸς κοντοῦ ὑποκαμίσου καλουμένου Κημί, ἐνὸς ἐκ βαμβακίου μετοφουστάνου ἰττεῖ, ἐνὸς κοντοῦ ἔξφουστάνου χρωματισμένου καὶ ἀνοικτοῦ ἀπὸ τὸ πλάγιον Γκεσούντρα, καὶ ἐνὸς συσφιγκτῆρος μὲν χειρίδιας σιδρία. Ἄλλα τὰ κυριωτέρων μέρος τῆς ἐνδυμασίας των, τὸ δοποῖον καλύπτει ἀπαντα τὰ λοιπά, εἴναι εἰδός τι τιθεννίδος ἐκ μέλανος μεταξωτοῦ, καλουμένης γαλδέττα, ἥη θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐν εἰδεῖ κυριούλας καὶ τῆς δοπίας αἱ μεγάλαι καὶ κρεμάμεναι πινυχαὶ γρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ περιτυλιχθωσιν διλτελῶς. Ήπὸ τὴν τιθεννίδα ταύτην, ἥη φέρουσι μετά μεγίστης φιλαρεσκείας, παρίστανται συνήθως χαρακτῆρες πλήρεις ἀδρότητος, καὶ μέλανες δράται ὀρθολιμοὶ ζωηροὶ καὶ σπινθηρόβλοδηντες. Ἡ διελεκτος τῶν Μελιταίων ἡτοι λαλεῖται ὑπὸ μόνου τοῦ λακοῦ, εἴναι γλωσσα συγχειμένη κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἀρχικῶν λέξεων.

Οἱ Ἀγγλοι ἀπὸ τῆς κατοχῆς των ἐδειξαν εὐγονίκην ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς νήσου διάθεσιν ἥ φρουρὰ ἀν καὶ σύγκειται ἐκ διαμαρτυρουμένων, συνοδεύει, κρατοῦσα ἐπὶ τοῦ βρυχίους τὰ δύπλα, τὰς πολυαριθμούς τελετὰς τοῦ καθολικοῦ θρησκεύματος, τὰς δόποιας ἐν Μελίτη τηροῦσι μεθ' ὅλης τῆς Ρωμαικῆς λαμπρότητος. Τὸ ἐπωφελέστερον κατάτημα μὲ τὸ δοποῖον ἥ νήσος αὕτη εἴναι προικισμένη, εἴναι τὸ ἐκτεταμένον παιδιστροφεῖον ἐν ᾧ ἐπαπιδένονται ἀμισθί ἀπασαι αἱ νέαι τῆς πτωχῆς τάξεως.

A. A. I.

ΠΕΡΙ ΠΩΓΩΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Πελλοὶ καὶ διάφοροι τρόποι τοῦ διατίθεσθαι τὸ γένειον ἐπεκράτησαν κατὰ διαφόρους ἐποχάς καὶ παρὰ διαφόροις ἔθνεσι. Τὰ μᾶλλον ἔξευγενισμένα τῶν νεωτέρων ἔνθαν θεωροῦσι τὴν παγωνοτροφίαν ὡς ἄνευ δραστητος καὶ σηματίας βάρος, εἰ δὲ ἀρχαῖοι περιποιοῦντο γενικῶς τὴν αὔξησιν καὶ σχῆμα αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Καὶ εἰ Ἑλλήνες, ὡς καταδεκνύεται ἐκ τῶν σωζομένων ἀνδριάντων τῶν παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων, ἐπεμέλοδιντο τούτους εὐρὺ ἥττον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐθεωρεῖτο δὲ ἡ παγωνοτροφία, ὁ βαθὺς πώγων ἡ δασὺς ὡς σημεῖον ἀνδρικότητος. Οἱ Ἑλλήνες φιλόσοφοι διεκρίνοντο διὰ τῶν μακρῶν γενείων τῶν ὡς σημείου ἐπισημότητος, θέντες καὶ διὰ Πέρσης δίδει ὄνομα εἰς τὸ Σωκράτην τὸ Magister barbatulus. Οἱ Ομηροὶ καὶ ἥσωσ ἥσαν γενετῆται ὡς ὁ Ἀγαμέμνων ὁ Αἴας, ὁ Μενέλαος, ὁ Οδυσσεύς. Καὶ τὰ τὸν Χρυσιππὸν εἰς Ἑλλήνες ἐπωγωνοθρόνου μέχρι τῶν κρόνων τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρου, προσθέτει δὲ διὰ τὸν πρῶτος κείρας τὸν πάγωνα τὸν ομοιάζετο ἐπειτα κόρσην (ἐκ τοῦ Κείρω).

Οἱ Πλούταρχοι λέγει διὰ τὸν παραπάνω τὸ γένειον ἥτον ίνα μὴ λαμβάνωνται ἐν τῇ μάχῃ ὑπὸ τῶν ἔχθρων ἐκ τοῦ πάγωνος.

Ἡ συγκρίσις τοῦ κείρεσθαι τὸν πάγωνα ἐξηγεῖται.